

жественны ученія. Тази душевна храна никога не поврежда, а още ползователна е на оногози даже който е наситенъ. Помыслѣте слѣдователно деня и ноця въ Божественныя законъ.” (1)
 “Св. Писаніе е паства-та дѣто ся пасѣтъ овцы-тъ Господни: да го четемъ, то е да ся расхождамы въ Божія Рай.” (2)

Св. Исидоръ (Пелусскый). “Небесны-тъ прорицанія сѣ были писаны за цѣлыя человѣческый родъ, и така онія които сѣ прѣдадени на землѣлны трудове и на други художества сѣ въ състояніе отъ тѣхъ да разумѣвать колкото имъ е потрѣбно да знаѣтъ, каквото е праведно и полезно. За тѣзи причинѣ Св. Писаніе употрѣбява рѣчи прости и естествены да изяснява намъ великы-тъ истинны, и по това могатъ равно учени-тъ и неучени-тъ, дѣца-та и жены-тъ да ся поучаватъ отъ него.” (3)

Св. Теодоръ. “Нека ся тури Евангеліе-то не само въ рѣцѣ на църковны-тъ началници, но и въ рѣцѣ на терзій-тъ, на ковачи-тъ, на всѣкаквы художници и на жены-тъ, ако и да сѣ неучены или принудены да работятъ за прѣпитаніе-то си.” (4)

Св. Августинъ. “Чрѣзъ прѣмъдрость-тъ Божію е станжло че Св. Писаніе, писано най-напрѣдъ въ единъ само языкъ, ся умножава въ едно беспрѣдѣлно число языцы и діалекты, че

(1) Амвросій, Бесѣды 13 и 22 върху Псал. 118 (119).

(2) Амвросій, Писмо 49 до Савина.

(3) Исидоръ, 4 Кн. Писма 91, 67.

(4) Теодоръ, Книга 5.